

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله باوی
۲۲ سپتمبر ۲۰۱۴

نام هائی که در حافظه توده‌ها ماندگار اند!

کراسوس سردار رومی که از طبقه استثمارگر و برده دار و به اعتبار موقعیتش یکی از ثروتمندترین های دوران خود بود و صدها برده داشته و دشمن خونخوار بردگان بود، تصمیم گرفت که با شکست دادن اسپارتاکوس، این رهبر بردگان شورشی که هزاران برده به او پیوسته بودند، ضمن حفظ شرایط خونبار نظام استثمار گرانه دوران خود، نام خویش را جاویدان کند. او با هزاران هزار سرباز به ارتش بردگان حمله کرد و بعد از شکست دادن آنان، هزاران نفر را به صلیب کشید. اما با گذشت بیش از دو هزار سال از این کشتار، توده‌ها نه تنها نام او را نمی دانند، بلکه به عکس نام اسپارتاکوس را در حافظه تاریخی خود ثبت کرده و در پیکار برای نان و آزادی از این قهرمان خود الهام می گیرند و این خود از جاودان شدن نام او، نقشی که در تاریخ ایفاء کرد و احترام توده ها به وی حکایت می کند.

اکنون توده‌های جهان با امپریالیسم، این دشمن بس خطرناکتر و خون خوارتر روبه رو هستند که در تمام جبهه‌ها علیه رنجبران عمل می کند، دشمنی که برای حفظ شرایط خونبار خود، جنگ های هولناک به راه می اندازد و نه تنها خانه‌ها بلکه شهرها و کشورها را ویران کرده و میلیون ها انسان را کشته و یا بی‌خانمان کرده و با کشتادن آن ها به فقر، آن ها را به مرگ محکوم می کند و ارتشی از قلم به دستانی که زندگی کثیف خود را مدیون این جنایات هستند هر روز و هر ساعت در مقام توجیه این جنایات برآمده و از "حقانیت" این جنایات نوشته و می‌نویسند و ارتشی از متخصصین در خدمت آن نیز در پی این هستند که چگونه اسلحه‌ای بسازند که به جای یک نفر، ده ها نفر، و به جای ده ها نفر هزاران نفر را در یک لحظه نابود کنند و یا چگونه سمی بسازند تا زمین های مزروعی را ویران کرده و برای سال ها غیرقابل کشت کنند و دیگر خدمتگزاران این نظم ضد خلقی که با تمام توان در پی خلق تنوری ها، کشف و اختراع راه ها و وسایلی هستند تا از پیشرفت تاریخ جلوگیری کرده تا چند لحظه‌ای به زندگی سراپا ننگین خود بیفزایند و قاتلینی که آموزش می‌بینند که چگونه با وحشیانه‌ترین روش ها انسان ها را کشته و زن و کودکان را سر به نیست کنند و چگونه "هنرمندانی" که در لجن زاری بنام "مدرنیسم" بورژوازی به دختران و زنان می‌آموزند که ظاهر هر زن همه چیز او و "سرمایه" اوست و زنان باید "جنس دوم" بمانند تا بورژواها از این طریق میلیاردها به ثروت خود بیفزایند، و دولتمردانی که هر روز و هر ساعت دروغ و فریب گفته و نفرت طبقاتی را به نفرت فردی و شخصی تبدیل کرده تا توده‌ها خود را تنها احساس کرده و برای بقای خود به هر سختی تن در دهند تا چرخ استثمار همچنان در گردش بوده و ثروت بیافرینند و جالب است که امپریالیسم، این دشمن بشریت تمام این جنایات را به نام تمدن یا حفظ تمدن انجام می دهد.

ولی سیر تاریخ و درس های تاریخی نشان داده اند این چنین نبوده و نخواهد ماند، مطالعه تاریخ نشان می دهد که همیشه و حتی در تاریخ ترین دوران هزاران هزار از مبارزان و انقلابیونی وجود داشته اند که فاقد از سختی شرایط، علیه نظم استثمارگرانه حاکم گردن برافراشتند و گفتند و نوشتند و سرانیدند و جنگیدند تا توده ها حقیقت را بدانند و راه رهایی خود را بیابند و تا به آخر طی کنند، تا توده ها بدانند که نوع دیگری می شود زندگی کرد که در آن ظلم و ستمی نیست، که ستمگر و ستمکشی نیست، که دیگر دخترانی نیستند که از فقر فروخته شوند، و مادرانی نیستند که به هر ستمی تن در دهند. البته در مقابل این آرمان ها همواره خودفروختگان به امپریالیسم هستند که آن را اتویی خوانده و می خوانند و از ناممکن بودن آن گفته و می گویند ولی به توده ها نمی گویند که خود، با فریب توده ها و کشتن انسان ها، می کوشند تا چنین امکانی را ناممکن ساخته و از حرکت برای تحقق آن بازشان بدارند.

ولی تاریخی که اسپار تاکوس ها را به خود دیده و یاد و راه شان را در ضمیر خود حک کرده، به انسان ها این درس را می دهد که این چنین نمانده و نخواهد ماند. کراسوس های زمان با اعمال هر نوع ستمی هرگز نتوانسته و نمی توانند انسان ها را برای همیشه دربند و بندگی نگه دارند و نسل کشی و بنای ده ها خاوران نیز هرگز نتوانسته است سکوت مطلق بیافریند و انسان ها برای نوع دیگری از زندگی، برای آزادی و رهایی از بند استثمار، هم چنان خواهند گفت و خواهند نوشت و خواهند سرود و خواهند جنگید زیرا عشق به زحمتکشان و توده های دربند و رهایی آن ها از ستم، خون در رگ های آن هاست و با آن زنده هستند.

و این راز جاودانگی این انسان ها است.

سپتمبر ۲۰۱۴